

somme søer osv. med ind i beskyttelsen – ganske simpelt. Hvorfor vil man ikke være med til det? Det, der jo vil ske med det her, er, at de danske heder vil forsvinde, og de næringsfattige søer, som vi også har, vil blive færre og færre.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Hr. Torben Hansen ved jo, at beskyttelsesniveauet bliver bedre, og at ammoniakudslippet fra landbrugene bliver mindre. Og det er sådan, at kommunerne, som håndterer det her, også skal tage hensyn til § 3-områder, og det gøres jo i vid udstrækning i dag, når man giver en miljøgodkendelse, hvor man sikrer, at de små biotoper, som § 3-områderne jo ofte er, også beskyttes mod ammoniakudslip. Derudover er det jo sådan, som jeg siger, at der for de store naturområder skabes disse bufferzoner, som bliver større, og dermed er der i høj grad taget højde for naturens talegrænser. Det ligger dybt i det her lovforslag at beskytte naturen og sikre, at det er teknologidrivende, altså, at det er teknologi, der skal til.

Kl. 14.30

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken. Den næste ordfører er den radikale ordfører, hr. Johs. Poulsen.

Johs. Poulsen (RV):

Det Radikale Venstre vil, når vi når tredjebehandlingen af det lovforslag på fredag, støtte lovforslaget, og det vil vi, fordi der efter vores vurdering er tale om, at man samlet set når ud med en lovgivning, som i højere grad vil kunne tage hensyn til en beskyttelse af miljøet fremover i forhold til det regelgrundlag, der ligger i dag.

Jeg noterede mig da også, at hr. Steen Gade sagde, at med hensyn til den tekniske lovstruktur og den reguleringsmetode, der er lagt op til, og dermed også den juridiske side af sagen, er der tale om et lovforslag, som helt klart giver et bedre grundlag end det, man har i dag. Det, diskussionen derfor går på, kan man sige, både i debatten ved første behandling og i dag, er jo så: Når man langt nok?

Det er selvfølgelig en hel reel diskussion. Når vi har vurderet fra radikal side, at vi vil støtte det her forslag, når det når tredjebehandlingen, hænger det altså entydigt sammen med, at der er tale om fremskridt, og at der er tale om, at

man laver en regulering på et grundlag, som er stærkere juridisk end det, der eksisterer i dag. I dag er der jo kritikere, som siger, at med det grundlag, som eksisterer i dag, regulerer man rent faktisk i nogle situationer helt uden afsæt i nogen egentlig lovgivning, og at man derfor måske har et problem, hvis man forestiller sig, man overhovedet ville følge op på noget af det, som der gives af vilkår i dag. Når man specielt forholder sig til de større landbrug, har man det problem, at det vil være meget svært overhovedet at følge op på det.

Så det, der har været opgaven, er naturligvis at sikre, at der ikke mindst for de mange nye kommuner, som overtager opgaven og jo ikke har erfaring med det, selv om de selvfølgelig får en række medarbejdere fra amter, som har siddet med det tidligere, bliver et reguleringsgrundlag, som er så stærkt og så entydigt og så klart og så forståeligt, at det kan føres ud i livet, og at det også efterfølgende kan håndhæves. Det har for os været meget magtpåliggende.

Så vil jeg også gerne nævne det lille paradoks, som man måske godt kan tillade sig at sige at der er i høringssvarene. Jeg er enig med fru Mette Gjerskov, når hun siger, at der fra en række af de grønne organisationer er en kras kritik i nogle af høringssvarene. Ikke mindst i de høringssvar, som kom ind til det lovforslag, der var fremsendt før sommerferien, og som hr. Christian Wedell-Neergaard har været inde på, er der taget højde for en lang række af de kritikpunkter i den efterfølgende proces. Derfor ved vi også, at man i den sammenhæng i alt fald ikke længere har de samme kritikpunkter som dem, der var fremført af det lovforslag, der var til høring før sommerferien.

Men der er dog en kras kritik, og det er jo helt reelt at nævne det, fordi det er det grundlag, vi alle sammen debatterer på. I den sammenhæng synes jeg, det er lidt interessant at iagttage, at man både fra Det Økologiske Råds og fra Danmarks Naturfredningsforenings og for den sags skyld fra andres side gør meget ud af at sige, at det er meget, meget, meget vigtigt, at man får flest mulige med ind under de nye regler.

Når man konstaterer det, må det vel være, fordi man trods alt mener, at de nye regler er betydelig bedre end dem, der er grundlaget i dag, og at man altså i sine ønsker om at få flest mulige med ind under de nye regler godt ved, at der vil ske en skarpere regulering efter de nye regler, end det hidtil har været tilfældet.